

רשומות

הצעות חוק

19 ביולי 1999

2818

1 באב התשנ"ט

עמוד

520	הצעת חוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (תיקון מס' 2), התשנ"ט-1999
520	הצעת חוק לחיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשנ"ט-1999

הצעת חוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (תיקון מס' 2), התשנ"ט-1999

1. תיקון סעיף 1 בחוק שירות ביטחון (הוראת שעה), התשנ"ה-1995, בסעיף 1, ברישאה, במקום "ארבע שנים" יבוא "חמש שנים".

דברי הסבר

(2) בפסקה (2), במקום "עשרים וארבעה חודשים" נאמר "שלושים חודשים" ובמקום "שמונה עשר חודשים" נאמר "עשרים וארבעה חודשים";

(3) בפסקה (3), במקום "שנים עשר חודשים" נאמר "שמונה עשר חודשים".

בחוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (תיקון), התשנ"ז-1997 (ס"ח התשנ"ז, עמ' 100), הוראת הוראת השעה בשנתיים נוספות עד 17 ביוני 1999. אף על פי כן מכוח סעיף 38 לחוק-יסוד: הכנסת, עומדת כיום הוראת השעה בתוקפה וזאת עד תום שלושת החודשים הראשונים לתקופת כהונתה של הכנסת הנכנסת - הכנסת התשע"ד.

מטרת החוק המוצע להאריך בשנה נוספת את הוראת השעה כך שתעמוד בתוקפה עד 17 ביוני 2000 וזאת נוכח צורכי הביטחון אשר אינם מאפשרים לקצר את תקופת השירות הסדיר של יוצאי צבא, גברים.

חוק שירות ביטחון (הוראת שעה), התשנ"ה-1995 (להלן - הוראת השעה), קובע כי תקופת השירות הסדיר הנוסף, בת ששת החודשים, תיחשב כחלק מתקופת השירות הסדיר לגבר, הקבועה בסעיף 15 לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986, וזאת לתקופה של שנתיים מיום פרסומה של הוראת השעה, ביום 18 ביוני 1995.

וזו לשונו של סעיף 1 להוראת השעה:

"הוראת שעה - תיקון סעיף 15

1. בתקופה של שנתיים החל ביום פרסומו של חוק זה, יראו כאילו בסעיף 15 לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986 -

(1) בפסקה (1), במקום "שלושים חודשים" נאמר "שלושים ושישה חודשים";

¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 332; התשנ"ז, עמ' 100 (168).

הצעת חוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשנ"ט-1999

1. תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967¹ (להלן - התקנות), כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק, מעת לעת, מוארך בזה, בנוסח המתוקן בחוק זה, עד יום כ' בתמוז התשס"ב (30 ביוני 2002).

דברי הסבר

יריחו (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994 (פורסם בס"ח התשנ"ה, עמ' 58). בחוק האמור הוספו לתקנות הוראות בדבר סמכויות שיפוט ועזרה משפטית בקשר לרשות הפלסטינית, המשקפות את ההסדרים שנקבעו בהסכם אוסלו.

1 סעיף 1 תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967 (להלן - התקנות), אשר מסדירות את יחסי הגומלין המשפטיים בין ישראל לבין אזורי יהודה ושומרון וחבל עזה הוארך מדי פעם בפעם, ולאחרונה בחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור

¹ ק"ת התשכ"ז, עמ' 2741; ס"ח התשכ"ח, עמ' 20; התשנ"ה, עמ' 58; התשנ"ו, עמ' 34.

"(א) על שחרורו המוקדם של מי שנושא עונש מאסר בישראל בהתאם להוראות תקנת משנה (א) יחולו סעיפים 49 עד 51 לחוק העונשין, וסעיפים 28 עד 34 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971²; ואולם לענין אסיר כאמור, המוחזק במיתקן כליאה צבאי, יכהן בהרכב ועדת השחרורים ראש ענף כליאה במפקדת קצין משטרה צבאית ראשי או נציגו, במקום נציב בתי הסוהר או בא כוחו."

ד ב ר י ה ס ב ר

בישראל עונש שהוטל על ידי בית משפט, במידה שלא בוצע העונש באזור.

(ב) ...

(ג) ...

(ד) ...

מכוח האמור בתקנה זו, נוהגים להביא את האסירים שנידונו באזור והמוחזקים בבתי הסוהר שבניהולו של שירות בתי הסוהר לפני ועדת השחרורים, כטרם נשאו שני שלישים מעונשם, בהתאם להוראות חוק העונשין ופקודת בתי הסוהר בענין.

אולם ההסדרים המפורטים בפקודת בתי הסוהר בנושא השחרור המוקדם אינם חלים לגבי אסיר כאמור המוחזק במיתקן צבאי.

לפיכך כדי למנוע הפליה בין האסירים לענין השחרור המוקדם, רק בשל מקום החזקתם, נוהגים שלטונות הצבא להעביר את האסירים המוחזקים בכלא מגידו (שהוא מיתקן כליאה המנוהל בידי צה"ל) למיתקן של שירות בתי הסוהר לקראת תום ריצוי שני שלישים ממאסרם, על מנת לאפשר את הבאתם לפני ועדת השחרורים.

כדי למנוע טרבל בפרוצדורה וכדי לתת הזדמנות שווה לכל אסיר כאמור להיות מובא לפני ועדת השחרורים לקראת סיום שני שלישים ממאסרו, מוצע להבהיר בתקנות כי הדין החל על כל האסירים שנידונו באזור והמרצים את עונשם בישראל, לענין השחרור המוקדם, הוא הדין הכללי החל על כלל האסירים המוחזקים בבתי הסוהר שברשות שירות בתי הסוהר, דהיינו הוראות חוק העונשין והוראות פקודת בתי הסוהר.

כדי לייעל את ההליכים שיתנהלו בפני ועדת השחרורים שתדון באסירים המוחזקים במיתקן כליאה צבאי, מוצע עם זאת לקבוע כי באותן ועדות, במקום נציגו של נציב בתי הסוהר יכהן נציגו של בעל התפקיד המקביל בצה"ל לתפקידו של נציב בתי הסוהר, שכן הוא הגורם הבקיא בכל הנוגע להתנהגותו של האסיר המובא בפני הועדה, במהלך מאסרו.

תוקפן של התקנות עמד לפוג ביום י"ח באייר התשנ"ט (4 במאי 1999). אולם נוכח התפורותה המוקדמת של הכנסת מוארך תוקפן של התקנות עד תחילת חודש ספטמבר 1999, וזאת מכוח הוראות סעיף 38 לחוק-יסוד: הכנסת, הקובע:

"הארכת תקפם של חוקים

38. כל חיקוק שתקפו היה פוקע תוך שני החודשים האחרונים לתקופת כהונתה של הכנסת היוצאת, או תוך ארבעה חודשים לאחר שהכנסת החליטה להתפור, או תוך שלושת החודשים הראשונים לתקופת כהונתה של הכנסת הנכנסת - יעמוד בתקפו עד תום שלושת החודשים האמורים."

תוקפן של התקנות עומד לפוג, על כן, ביום כ"ו באלול התשנ"ט (7 בספטמבר 1999).

התקנות מסדירות נושאים כגון מתן סמכות שיפוט לבתי משפט בישראל, סמכות לחקר עבירות בידי המשטרה, סמכות לבצע עונש בישראל כשהעונש הוטל באזור או לבצע עונש באזור כשהוא הוטל בישראל, והכל בנוגע לאירועים שהתרחשו באזור. כמו כן נועדו התקנות להסדיר את מכלול מתן העזרה המשפטית בין ישראל לבין הגורמים המוסמכים ברשות הפלסטינית.

קיום התקנות חיוני להמשך היחסים המשפטיים שבין ישראל לבין האזור והרשות הפלסטינית, לפיכך מוצע להאריך את תוקף התקנות בשלוש שנים נוספות. אם במהלך תקופה זו יחולו שינויים אשר יחייבו תיקוני חקיקה, יוצע לתקן את התקנות או להחליפן בחוק לפי הצורך.

סעיף 2 תקנה 6(א) לתקנות נועדה לאפשר לרשויות בישראל לבצע עונשים פליליים שהטילו שלטונות הצבא באזור. וזו לשון התקנה:

"ביצוע עונשים ומעצר

6. (א) מי שנדון והוטל עליו עונש בבית משפט צבאי, יהא עונשו ניתן לביצוע בישראל בדרך שמבצעים

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

